

Masopust – základní informace

Masopust je třídní lidový svátek, který ve své podstatě sice nemá nic společného s liturgií, ale přesto je podřízen běhu církevního kalendáře. Slavil se ve dnech předcházejících Popeleční středě, kterou začíná 40denní půst před Velikonocemi. Protože datum Velikonoc je pohyblivé, byl pohyblivým svátkem i masopust.

Přípravou na masopust býval čtvrtek před masopustní nedělí, nazývaný „tučný čtvrtek“ či „tučňák“. Panovalo přesvědčení, že v tento den má člověk jíst a pít co nejvíce, aby byl celý rok při síle.

Hlavní masopustní zábava začínala o „masopustní neděli“. Také toho dne byl oběd bohatý, ale netrval příliš dlouho, protože se všichni chystali do hospody k muzice. Někdy se tancovalo přímo na návsi a tanec se často protáhl až do rána. Také masopustní pondělí probíhalo ve znamení zábavy a tance. V mnoha vsích se konal „mužovský bál“, kam neměla přístup svobodná chasa; tancovali jen ženatí a vdané.

Vyvrcholením masopustu bylo úterý. Toho dne procházely vesnicemi průvody maškar, hrála se masopustní divadelní představení, secvičená obvykle žáky. Obchůzky masek neměly závazná pravidla; záleželo na vtipu a pohotovosti „maškarádů“, jaké taškařice budou provádět. Masky byly všude pohoštěny – něčím k zakousnutí a především pálenkou a pivem, které ještě zvyšovaly rozpustilost a veselí. Bývalo však i několik tradičních masek, které se objevovaly každoročně. Mezi ně patřil např. medvěd, někdy vedený na řetězu medvěďákem. Jinou tradiční maskou bývala tzv. klibna (= šiml, kobyla, koníček), skrývající často dvě osoby. Objevovala se i maska s jezdcem na koni, Žid s pytletem nebo rancem na zádech, bába s nůs, komíník se žebříkem, kozel a mnoho dalších.

Téměř všude končila masopustní zábava přesně o půlnoci. Tehdy zatroubil ponocný na roh a rychtář či někdo z radních všechny vyzval, aby se v klidu rozešli domů, protože nastala středa a s ní předvelikonoční půst. Někde zakončili o půlnoci muziku „pochováním basy“ (symbol toho, že v postu si hudebníci nezahrají), jinde o půlnoci pochovávali Baccha. Lidé věřili, že pokud budou o masopustu tancovat přes půlnoc, objeví se mezi nimi ďábel, často jako cizinec v zeleném kabátě.

O masopustních rejích z Čech i Moravy jsou dochovány písemné zprávy již ze 13. století, i když svátek je zřejmě ještě staršího data. Od středověku mravokárci vystupovali proti rozpustilostem, které se o masopustu děly, lidem to však nijak neubíralo na dobré náladě. Kolem 18. století se začaly pořádat zvláštní taneční zábavy, tzv. reduty. Zpočátku byly přístupné jen vyšším vrstvám, později všem zájemcům. První reduta v Praze se konala v roce 1752.

Zpracováno podle knihy Vlastimila Vondrušky "Církevní rok a lidové obyčaje" (str. 48-49); vydalo nakladatelství DONA v Českých Budějovicích v roce 1991, www.vira.cz

Zprávy

Pouť do Říma na slavnostní jmenování kardinála Duky

Slavnostní jmenování pražského arcibiskupa Dominika Duky kardinálem se bude konat 18. února 2012 v Římě při zasedání konzistoře. Nově jmenovaní kardinálové na ní převezmou jmenovací dekrety a kardinálské birety. Den poté, 19. února 2012, bude papež spolu s novými kardinály ve vatikánské bazilice sv. Petra sloužit slavnostní mši svatou, při níž arcibiskup Dominik Duka obdrží kardinálský prsten.

Věřící z České republiky, kteří chtějí být této slavnostní události přítomni, se mohou dopravit do Říma prostřednictvím Poutního centra biskupství královéhradeckého a ČM Fatimy v Koclířově, které tuto pouť českých a moravských poutníků do Vatikánu organizují.

Z <http://tisk.cirkev.cz>

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 15. 2. 2012. Redakce: P. Jan Kuník, Ivana Hoyerová
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.localizations.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 3 Ročník IX

5. února 2012

Když mne to v kostele nebaví II.

2. část přepisu přednášky z Charismatické konference v roce 2005.

Problémy se slavením mše jsou staré jako křesťanstvo samo. Vzpomeňme na apoštola Pavla, když píše do Korinta a říká, „Když se scházíte, nemohu vás pochválit. Je to spíše ke škodě než k užítku.“ V 11. kapitole listu Korintánům říká: „Teď přijdete, vybalíte si své svačiny,“ (trochu parafrázuji), „bohatí se nabaští, někteří se podnapijou, a chudák nemá co jíst. Tohle je večere, kterou ustanovil Pán?“ To bylo ještě tenkrát, kdy ta hostina lásky byla před vlastním slavením eucharistie. Pak se to právě kvůli těm problémům obrátilo.

Nebo když Origenes v prvních stoletích křesťanství mluví o tom, že „Slovo Boží poslouchat schopni nejste. Přemýšlíte o svých kšeftech, a když vyjdete z kostela, tak už zase obchodujete. A ženy ani nemluvě. Ty celou bohoslužbu myslí jenom na své děti nebo na své pletení.“ To byl Origenes. Čili ta pokušení nějak jsou a teď co dělat, abychom skutečně slavili? Ono opravdu nejvíce záleží na každém z nás. Nemluvím teď ke kněžím, proto nebudu ani tak mluvit o tom, co mají dělat kněží, aby skutečně slavili. Čili co má chudák laik dělat, když ho ta mše v kostele nebaví?

Především je třeba, aby do toho slavení člověk vstoupil. Čili aby věděl, že se ho ta mše bytostně týká. Že to není divadlo, které předvede pan farář, a v hledišti na něj koukáme... Je velký rozdíl, když člověk přijde do kostela s otázkou: „No to jsem zvědav, co ten farář dneska řekne“, anebo když se večer předtím podívá na biblické texty, které jsou na tu neděli, když se za toho kněze modlí, když přijde zavčas, když nehledá svoje místo uprostřed bohoslužby a když do toho chce vstoupit srdcem. A o to jde. K tomu, abychom do bohoslužby vstupovali srdcem, nám samozřejmě může pomoci i všechno, co je o mši svaté napsáno. Vyšlo už několik krásných knih o eucharistii a o slavení bohoslužeb. Jistě tady máte možnost si něco koupit. Ale to je jedna věc, samo o sobě to nestačí.

Včera říkal P. Cantalamessa velice důležitou věc. Slavení eucharistie není počátkem života církve, ale jeho vrcholem. K slavení eucharistie jsou přizvány živé údy Kristova těla. Vůbec není dobře, že my jsme z toho udělali první kontakt s církví. Prostě když nevíme, co s hledajícím člověkem, tak ho vezmeme do kostela. Chudák malej vstoupí do toho přítomí, kouká, tam nějaká babička něco mumlá. Teď stoupaj, klekaj, něco zpívej, chlap tam přijde v něčem nahastrošenej. Jo, teď zpívaj takový zvláštní písničky, že se máme z prachu pozvednout anebo naopak se do něho zase uložit, a říká si, „Kam jsem to vlez, co se děje?“ A vy jste celí blažení, že se účastní vrcholného tajemství...

Ono to není tak jednoduché do toho tajemství vstoupit. Všimli jste si u učedníků jdoucích do Emmau, jak dlouho trvalo, než s nimi Pán došel k lámání chleba? Co všechno předcházelo tomu, než spolu zasedli za stůl a než rozlomil chléb? Přesně tak je to v našem životě a v našem slavení. Na tom textu jsou nádherně vidět všechny předpoklady slavení v církvi. Ti lidé odcházeli plni smutku, naštvaní, brblající, zklamaní a hlavně šli nasměrování úplně mimo společenství, mimo církve. Jenže takových brblalů máme v církvi strašně vysoké procento. Nebo lidí, kteří do kostela jdou z nějakého

zvyku či kvůli nějakému přikázání. Mši absolvují. Ale po pravdě řečeno, společenství už jen duchovně zatěžují. Neříkám, že tam nemají jít, prosím vás. Aby si tady někdo neřekl: „Jééé mámo, slyšelas? Kodet říkal, že když už mě to nebaví, tak tam chodit nemám.“ To Kodet úplně neřekl.

Pamatuji si, že v jedné farnosti, kam jsem přišel, visela na kůru cedulka: „Mše svatá je platná pouze tehdy, když se věřící dostaví dříve, než se čte evangelium, a neodchází dříve, než je svatě přijímání.“ Uf, teď jsem pochopil, proč na ten kůr začal přiválat vždycky těsně před evangeliem a odliv během svatého přijímání. Oni měli splněno! A tohle je špatně, tohle je hodně, hodně špatně.

Když ti učedníci byli celí rozlámaní, zklamaní, co udělal Ježíš? Nenápadně se k nim přidal. A snažil se dostat k jejich srdci. Než nastala vůbec lidská komunikace, všimněte si, jak oni ho poučují, když se jich zeptá, co se vlastně stalo; a oni mu ten katechismus přefíkávají až k tomu ukřižování. To vzkříšení tam ještě neměli, proto byli tak smutní. Ale katechismus jak vyšítej! Oni všechno věděli, ale vůbec mu nenaslouchali. Mně to někdy připadá, že tímhle způsobem my někdy komunikujeme s Bohem, že mu vysvětlujeme, co všechno víme, co má dělat, kde by měl zasáhnout, v čem jsou naše problémy. Ale už mu nedáme prostor, aby mluvil On. A Ježíš napřed musel ty lidi plně smutku, zármutku, neodpuštění, zklamání dotáhnout do situace, kdy začnou naslouchat.

Víte, když kněz poprvé přijde do farnosti, velice záhy zjistí, jestli jsou lidé zvyklí naslouchat Božímu slovu. Ve farnosti, která je trošku kultivovaná, vychovaná a je v ní většina lidí, kteří čekají, že v kázání bude kněz mluvit na biblické texty, ve chvíli, kdy přijde první lektor, všichni ztichnou, protože vědí, že kněz se na to bude odvolávat. Jsou na to vycvičení a čtou si texty dopředu, jejich srdce už je nastavené na to, aby vnímali, co dneska bude. Tohle napadlo mě, tohle mě oslovilo, co zase zdůrazní pan farář? Jindy ale přijdete do farnosti, kdy lidi se shromažďují, zpívá se úvodní píseň, zpívá se Gloria, lidi se shromažďují pod kůrem. Vyjde první lektor a to je okamžik, kdy začnou hledat místo v kostele, protože v jejich podvědomí je, že když se čte slovo Boží, neděje se nic důležitého. To je prostor, kdy je volno, a v klidu jdou až dopředu, vysvětlují dětem, kde mají sedět, pozdraví se s kolegyní. A kněz kouká, lidi, tady se zvěstuje slovo Boží a oni jdou jak na schůzi! Teď to neříkám proto, abych někoho ponižoval. Těm lidem chybí základní zkušenost se slovem Božím.

Ale aby člověk naslouchal slovu Božímu, musí se učit naslouchat také lidem. A to je dost složité, protože my jsme většinou plní sami sebe. Proto také by měl naslouchání Slovu předcházet úkon kajičnosti, což znamená, že opravdu přijdeme dřív do kostela. U nás se podle zvyku zklidníme a ztišíme. (Mimochodem, jedna věc mě v Itálii hrozně šokovala. Lidé před bohoslužbou se baví, v naprosté většině se vítají, objímají se, před kostelem na sebe mávají, obcházejí lavice a křičí a hlaholí. Lidi zlatý, našinec když přijde, tak si řekne, to je blázinec! Co teď ten farář s tím bude dělat? Ale pak jsem pochopil, že on to není úplně blázinec. Já neříkám, že to teď máte dělat doma ve farnosti, to by vám pan farář asi vyčinił. Ale přijít zavčas a před kostelem se pobavit není špatně. Lidé totiž sedí v těch lavicích už nějak seznámení s těmi, které mají kolem sebe, už naskočila lidská rovina komunikace. To je důležitá věc. Nejsme v tom kostele anonymní.) A pak musí přijít chvíle, kdy si uvědomím, co mi ve slavení brání. Samozřejmě, že když kněz pronáší slova úkonu kajičnosti: „Zamysleme se nad sebou a přiznejme své hříchy, abychom mohli s užitkem slavit tajemství eucharistie,“ a pak je „Vyznávám se...“, uvědomíte si možná, že jste hříšní, až když kněz odchází od oltáře, a že jste tu mši zase propluli někde myšlenkami „zavěšení“, že vůbec nevíte, co bylo, co se tam odehrávalo...

Mám-li prožít mši, musím na ni jít nějak natěšený a připravený. Víte, třeba s tím úkonem kajičnosti to bylo dříve v našich rodinách tak, že než se šlo na nedělní mši, děti odprosily svoje rodiče za ten týden. Ať se stalo, co se stalo, poprosily za odpuštění. Jistě, mohl se z toho stát prázdný zvyk, ale co je důležité, šlo o jakýsi předstupeň toho, že když pak v kostele prosím za odpuštění hříchů, vím jasně, za co prosím. Když se mám v kostele ve zlomku vteřiny rozpomenout, co jsem za minulý týden vyvedl, asi si nevzpomenu na nic. Jestliže člověk častěji nezpytuje svědomí, jak to chce zvládnout při úkonu kajičnosti? Maximálně se vybičuje, aby aspoň měl ducha kajičnosti, to jo. Aby nějak na poslední chvíli „doběhl“ do cílové rovinky, protože už začíná Gloria...

No a pak přijde slovo Boží. Víte, že jde o podstatnou součást slavení. Podstatnou. To není něco, co je třeba přežít. Samozřejmě, jsou situace, kdy kněz při kázání opravdu blábolí. Může se stát. Nechci nás omlouvat, prostě nemusí se taky vždycky připravit, ani mu to třeba nejde. Může se stát. Pak samozřejmě to minimum, které si přítomný křesťan vytyčí, je nesoudit, nekritizovat, nezuřit. Někteří to absolvují tak, že počítají andělíčky, říkají, že je to lepší než hřešit. Někdo zase rozsvícený žárovky na lustru. Ve škole se četl pod lavicí Bílý tesák. V kostele to tak ale úplně nejde. Ale už jsem taky viděl, jak se někdo modlí modlitby z kancionálu. Možná modlitbu za kněze, desetkrát za sebou... Ta modlitba za kněze, který jde na kázání, to je důležitá věc. Když jde kněz k oltáři, uklání se mu, protože oltář je symbolem Krista, a něco si tam mumlá. To, co mumlá, je krásná modlitba, ve které prosí, aby Pán očistil jeho rty, aby zvěstoval slovo Boží. Pater Cantalamessa nám na kněžských exerciciích už před lety říkal, že on sám ještě prosí o to, aby pomazal jeho rty Duchem svatým, aby nezvěstoval jenom sebe. Není to samozřejmost. Už svatý Petr píše ve svém listě, kdo káže, ať zvěstuje slovo Boží. To však znamená, že je možné kázat a nezvěstovat slovo Boží. Nakonec, to byste mohli povídat sami. Slovo Boží má nějaké „symptomy“. Dokonce je mi i líto, že před kázáním koukáte do kancionálu a zpíváte píseň, která s tím někdy ani moc nesouvisí. Osobně by mne potěšilo, kdyby nastala chvíle, kterou tady na Konferenci máme nastavenou úplně běžně, že se najednou za toho kazatele modlíte. Víte, to není prázdné gesto. My všichni, co tady vystupujeme, se před přednáškou cítíme takhle malinký. Víme, že můžeme „zkonit“ úplně všechno. Že vám sebereme čas, že dokonce něco špatně vyložíme, řekneme něco, co si někdo špatně vysvětlí... A prosíme Boha, aby si nás vedl, abychom řekli to, co říct máme. Když vy se k té modlitbě připojíte, jakoby znásobíte ten prostor pro to, aby Bůh skutečně mohl skrze toho kněze působit.

Další část přednášky bude v této rubrice zveřejněna příště...

Ani veškerá temnota světa nedokáže uhasit světlo jediné svíčky.

Čínské přísloví

Co jsou to Hromnice?

Ve čtvrtek 2. února slaví církev svátek Uvedení Páně do chrámu, známého spíše pod lidovým názvem „Hromnice“. Nad původem a významem tohoto svátku se před třemi lety na svých webových stránkách zamýšlel také kardinál Miloslav Vlk, jehož článek ve zkrácené podobě přinášíme.

Ten svátek se pouze lidově, druhotně, odvozeně nazývá „Hromnice“. Základ je židovský. Každá Židovka přinesla 40. dne po porodu do chrámu svého prvorozeného syna a podala oběť za očistění - ovečku, chudší dvě holoubata. To byl předpis Zákona. Také Panna Maria s Josefem naplnili 40. dne po Ježíšově narození (po Vánocích) tento příkaz Zákona. Bylo by to prošlo bez povšimnutí, protože takové okamžiky byly v chrámu časté, kdyby tam zrovna v tu chvíli nebyli dva lidé – proroci, starý Simeon a Anna. A ti podle Ducha Božího, který je vedl, rozpoznali v dítěti Ježíšovi Mesiáše, v dějinách Izraele proroky předpovídaného a židy očekávaného. Oba tato proroctví znali a v tu chvíli prorokovali. Simeon nazval Ježíše (podle starých proroctví) „světlem k osvětlení pohanů a k slávě izraelského lidu“. Prorok Malachiáš (5. stol. př. Kr.) o tomto okamžiku prorokoval: „Do svého chrámu přijde Pán, kterého vy chcete, anděl smlouvy, kterého žádáte...“ Církev slavila v liturgii tuto událost, jak je zachycena v evangeliu Lukášově. Svátek se původně v církvi nazýval podle židovské tradice svátkem „Očišťování Panny Marie“, ale v minulém století dostal název „Uvedení Páně do chrámu“. V ten den se shromáždí věřící před začátkem liturgie před vchodem do kostela, kněz posvětil svíce a s nimi v rukou pak věřící slavnostně vstupují do chrámu. Tento obřad připomíná jednak Malachiášovo proroctví „do svého chrámu přijde Pán“ a dále i Simeonovo proroctví, jehož oči viděly „světlo k osvětlení pohanů“. Církev tímto obřadem napodobuje a uskutečňuje obě proroctví. Věřící si pak odnášejí posvěcené svíce domů a rozsvěcují je při modlitbě, zvláště při nebezpečných bouřích a „hromobití“, a proto dostaly název „hromničky“ a podle nich se zpětně slavnost lidově nazývala „Hromnice“.

Kardinál Miloslav Vlk, Z archivu autora: Jiří Prinz

Zápis ze schůzky farní rady 24. ledna 2012

Přítomni: pan farář J. Kuník, H. Hoyer, H. Hochmutová, J. Horníková, I. Hoyerová, Fr. Částka, J. Drechsler, M. Hochmut, J. Hořejší, F. Liška, J. Matějka; Nepřítomni, omluveni: J. Mareš, V. Hašek

Kontrola minulých úkolů

Stavební záležitosti:

- p. Matějka: ozvučení městského kostela
- jako nejlepší hodnocena firma p. Vojtěcha Pecky, ten je však velice zaneprázdněn a zatím nedostupný, úkol trvá
- farnost obdržela další nabídku, s níž se členové farní rady seznámili
- kázání uprostřed kostela se osvědčilo, zvuk se již netřfšití a rozumět je dobře
- ozvučení zatím není akutně třeba a jeho pořízení je prozatím odloženo
- p. Hoyer: žulové ostění ve věži farního kostela bylo instalováno 4. 1. 2012 firmou Viva Hudčice
- při značně náročné akci byly poškozené spodní žulové bloky nahrazeny novými, nebezpečí vyvrácení dveří již nehrozí
- celkové náklady na materiál a práci: 14 000,- Kč
- p. farář: společenská místnost
- díky obětavým farníkům p. Drechslerovi, Hochmutovi a Drazdíkovi je místnost hotova
- proveden rozvod elektrických sítí, srovnána podlaha, pořízeno linoleum, kamna, lustr, garnýže, záclony, stoly a židle
- celkové náklady: 60 000 Kč
- společenská místnost bude sloužit ke zkouškám Třemšínských květek a k setkáním farníků
- p. farář: budování WC v areálu farního kostela
- na minulých schůzce zazněly námitky proti vysoké ceně (320 000,- Kč), s níž počítá původní projekt (bude kryta dotací)
- vypracovány další dva nezávislé projekty, které se však výslednou cenou shodují s původním rozpočtem
- diecézní stavební technik s cenou souhlasí, považuje ji za odpovídající, avšak navíc do něj požaduje zahrnout náklady na zpevnění základů stavby WC: v případě zřícení hrozí pokuta od památkového ústavu
- úkol: vypracovat dodatek k projektu
- návrh p. Lišky – aby bylo možno projekt doplnit, je třeba odkrýt větší část základů
- celá věc je zdoluhavá, p. faráže nadměrně zatěžuje, někteří členové farní rady nesouhlasí s tím, aby za tuto stavbu byly vydány schválené finanční prostředky, považují je za nadměrně vysoké
- návrh p. Částky zastavit stavbu a neuskutečnit ji
- p. farář navrhuje přijmout projekt p. Bendy s dodatkem diecézního stavebního technika, navrhuje hlasování farní rady
- hlasování, zda projekt přijmout a stavbu uskutečnit:
8 pro: P. Kuník, H. Hoyer, H. Hochmutová, J. Horníková, I. Hoyerová, J. Drechsler, F. Liška, J. Hořejší
2 zásadně proti: F. Částka, M. Hochmut, 1 se zdržel: J. Matějka
- projekt je přijat a celá věc uzavřena
- p. farář předává realizaci věci vikariátnímu stavebnímu technikovi

Ekonomické záležitosti:

- výkazy o hospodaření farnosti za rok 2011 budou zveřejněny ve farním zpravodaji

Nové úkoly

- p. farář: úpravy původní farní kuchyně
- schváleno provést je na jaře roku 2012 svépomocí – vykopat podlahu; určit, kde bude umístěna kuchyňská linka (odpady, vodovod, elektrické sítě)
- p. farář: stav zadní zahrady – je velmi zarostlá a neudržovaná – farnost obdržela několik návrhů k její kultivaci:
- návrh Ing. Rudolfa Mareše ml. na její přeměnu v lesopark – farnost by mohla získat dotaci na nové stromky
- další zájemci o její koupi a příp. o přeměnu na stavební parcely
- farnost nezná záměry nového územního plánu, který město připravuje, je třeba se s nimi seznámit
- farní rada nesouhlasí s prodejem zahrady a zatím ani s její přeměnou na lesopark; s plány Ing. Mareše se chce seznámit podrobněji – bude pozván na některou z jejich dalších schůzek

Liturgické a ostatní záležitosti:

- dovolená duchovního: 6. – 12. 2. 2012, zástup zajišťuje P. Charypar z Březnice
- Popelční středa – začátek postní doby: 22. 2. 2012
- Postní doba: pobožnost křížové cesty – městský kostel – pátek, farní kostel v neděli vždy 30 minut přede mší sv., její vedení zajišťují ministranti
- duchovní obnova – předběžně některou sobotu odpoledne
- pokladničky v městském kostele – ani jedna není funkční, potřeba opravit a zajistit jejich maximální odolnost proti zlodějům
- diecézní časopis Setkání – oslovení farníci, někteří jej odřekli a jiní se přihlásili k jeho odběru, výsledek: stejný počet, distribuci zajišťuje p. Kozlová
- další schůzka farní rady: předběžně 27. 3. 2012 od 19,00 hodin

Zapsala: Ivana Hoyerová

Farní statistika

Jako každý rok, uvádíme i tentokrát malou finanční uzávěrku za rok 2011 v naší i dalších dvou farnostech. K 1. lednu roku 2011 začínala **Římskokatolická farnost Starý Rožmitál** farnost s finančními prostředky ve výši 457.485,07 Kč.

Celkem příjmy za rok 2010 činily 704.466,69 Kč

V kostelních sbírkách se celkem vybralo 243.340,- Kč a fyzické osoby věnovaly finanční dary ve výši 41.607,- Kč. Na nájemném jsme získali 54.060,- Kč. Další příjmy (prodej pozemku, vstupné do kostela) přinesly farnosti 3.995,- Kč. Od diecéze jsme obdrželi příspěvky ve výši 150.000,- Kč, příspěvky obecní, krajské a státní činily 205.380,- Kč. Ostatní příjmy dosáhly 6.000 Kč a úroky z vedení běžného účtu činily 84,69 Kč.

Celkem jsme odeslali sbírky a příspěvky diecézi ve výši 73.542,-Kč. Ze sbírek mimo jiné Charita obdržela 5.314,- Kč. Na potřeby diecéze jsme odeslali 3.438,- Kč. Sběrka na bohoslovce přinesla 4.660,-Kč,- Kč. Sběrka na misie činila 8.688,- Kč. Sběrka na „svatopetrský haléř“ dosáhla 4.988,- Kč. Na podporu TV Noe jsme věnovali 5.000,- Kč. Dary a charitativní výdaje činily 36.715,- Kč, z toho dar na pomoc Japonsku dosáhl 25.616,- Kč. Opravy památek si vyžádaly 261.938,- Kč ostatní opravy stály 51.342,- Kč. Za nákup dlouhodobého majetku jsme vydali 40 879,- Kč. Odvody z nájmu činily 37.454,- Kč. Na daních jsme zaplatili 11.456,- Kč. Režijní výdaje (elektřina, topení, telefon, internet, poštovné, tisk...) dosáhly 161.774,03 Kč, bohoslužebné výdaje 21.695,- Kč.

Celkem výdaje za rok 2010 činily 659.341,03 Kč

Příjmy tedy letos převýšily výdaje o 45.125,66 Kč. Naše farnost tudíž vstoupila do roku 2012 s finančními prostředky ve výši 502.610,73 Kč.

Pokud se týká financí ve **hvozdánské farnosti**, činily příjmy 177.794,95 Kč. Z čehož sbírky dosáhly 54.661,- Kč, úroky 133,95 Kč. Od státních orgánů jsme získali 100.000,- Kč. Prodej majetku, úrok z term. vkl. a ostatní příjmy dosáhly 23.000 Kč. Výdaje pak činily 160.943,- Kč. Celkem jsme odeslali sbírky a příspěvky diecézi ve výši 6.350,-Kč. Na potřeby diecéze jsme vybrali 980,- Kč. Na svatopetrský haléř jsme zaslali 1.381,- Kč, na misie 960,- Kč a na bohoslovce 1.300,- Kč. TV Noe jsme věnovali 700,- Kč. Dary a charitativní výdaje činily 7.640,- Kč. Opravy památek si vyžádaly 111.200,- Kč. Za nákup dlouhodobého majetku jsme vydali 6.190,- Kč. Odvody z nájmu činily 329,- Kč. Režijní výdaje dosáhly 4.348,- Kč, bohoslužebné výdaje 2.172,- Kč a ostatní výdaje 22.970,- Kč.

V **bohutínské farnosti** činily příjmy 157.347,25 Kč. Z toho příspěvek od obecního úřadu činil 60.000,- Kč. Při sbírkách se vybralo 50.622,- Kč, nájemné činilo 33.713,- Kč. Fyzické osoby darovaly 10.300,- Kč, úroky vynesly 1.386,25 Kč. Výdaje pak činily 138.342,- Kč. Celkem jsme odeslali sbírky a příspěvky diecézi ve výši 19.648,-Kč. Na potřeby diecéze jsme vybrali 1.204,- Kč. Na svatopetrský haléř jsme zaslali 742,- Kč, na misie 2.523,- Kč a na bohoslovce 860,- Kč. TV Noe jsme věnovali 980,- Kč. Dary a charitativní výdaje činily 7.808,- Kč. Opravy památek si vyžádaly 47.280,- Kč, opravy ostatní pak 24.000,- Kč. Za nákup dlouhodobého majetku jsme vydali 23.230,- Kč. Odvody z nájmu činily 12.439,- Kč. Režijní výdaje dosáhly 10.691,- Kč, bohoslužebné výdaje 4.413,- Kč.

*Všem, kdo přispěli a jakkoliv pomohli, velice děkuji a vyprošuji Boží požehnání.
P. Jan Kuník*

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 6. do 19. února 2012

Den	Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bohutín	Třebsko	Ostatní
	farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého				
6. 2.		mše sv. není				
7. 2.		17,00 Za farníky (P. Mikeš)!!!				
8. 2.		mše sv. není				
9. 2.		mše sv. není				
10. 2.		mše sv. není				
11. 2.		18,00 Za nemocné (Světový den nemocných)				
12. 2.	8,15 Za rodinu Foučků, Tesků a celý rod		9,45		14,00	
13. 2.		mše sv. není				
14. 2.		17,00 Za farníky				
15. 2.		17,00 Volná intence				18,00 Modlitební skupina ve Spol. centru
16. 2.		8,30 Za Boží milosrdenství pro zbloudilé a nevěřící				14,30 mše sv. v Centru sociálních služeb
17. 2.		18,00 Za Jarmilu a Františka Liškovy, Vilmu Klemovou a ten celý rod				19,00 Příprava na bířmování na faře
18. 2.		18,00 Za Jana Matějku, jeho rodiče a d. v o.			15,00	
19. 2.	8,15 Za Marii a Františka Kovaříkovy a jejich děti		9,45	11,30		